

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Annus Sanctus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

nem sit discrimen, tamen oppositum est verius, cum propriè alienare dicatur, qui utile dominium transfert, Bald. post gl. c. 1. in prin: *S. novi verò, de his, qui feud. dar. poss.* & sic res Ecclesiæ, quæ alienari nequeant, nec ultra triennium locari possunt, Covar. lib. 2. c. 16. nu. 2. *vers. scire etiam var. resol.* verùm hoc fallit in Præfato locante ad longum tempus, & non alienante, ut propter hoc non esset perjurus, Cald. in c. cum contingat, de iurejur. nec emphyteutan prohibitum, alio jure prohibetur locare ad longum tempus irrequisito domino, nam licet quoad penam non sit verum, potest practicari, quoad rescissionem contractus. Alex. conf. 119. li. 3. Parisius in scholiis ad Alex. nisi aliter caveatur in concessione emphyteutis. similiter prohibitus alienare, potest hæredem extraneum constituere ei, & relinquere causa mortis, rem illam, quam inter vivos poterat alienare, vide inter cæteros Covar. in c. Rainaldus, nu. 5. concl. 1.

Decimoquintò, quia dictum est, res Ecclesiæ non solitas alienari, non posse locari ultra triennium, hoc tamen fallit in illis, quæ non fructificant, nisi singulo triennio, vel quinquennio, quia nec ista possunt locari per novem annos, vel per quindecim, ut quædam oliveta, myrtera, sylvæ castanearum, quæ sunt cædæ, & nemora cædua, ubi cõductor tam per novem annos, quam per quindecim, solum ter capit fructum, ita inter alios Covar. li. 2.

c. 16. nu. 6. *ver. tertio, var. resol.*

ANNUS SANCTUS.

Annus sanctus, seu Annus Jubilæus, primò quando ortum habuit, secundo, quando incipit habere vim, tertio, quæ Indulgentiæ suspenduntur per celebrationem dicti Anni sancti; quarto, quid lucratur; quinto, quid agendum, ut lucratur; sexto, annuities possit lucrari; septimò, discrimen inter Annum sanctum, & Indulgentiam plenariam; octavo, quando lucratur, in medio, vel in fine visitationum Ecclesiarum.

Ad primum. Respondetur, ex antiquissima traditione haberetur, annum Jubilæum à Christi Domini Nativitate, singulo centesimo anno incepisse, & observatum fuisse, Jo. Fregurgensis in tract. de Indulgent. qu. 6. Nav. tract. de Jubil. & Indulg. notab. 1. n. 12. & comprobatur hac ratione, pro nunc, quia Indulgentia, & Annus Jubilæus includuntur in Sacramento Pœnitentiæ, sed ista incepit à prædicatione Evangelicæ; ergo est Indulgentia, ergo & Annus Jubilæus, quamvis gl. in Extra. 1. de pen. & rem. dicat singulo quinquagesimo anno, à Nativitate Christi, fieri solitum, & quod Bonifac. VIII. decrevit singulo centesimo, ductus fama communi, quia sic tunc temporis ferebatur, propter alias rationes, quas videas in d. l. casu 5. col. 5. ubi Joan. Mona: Glossator dicit, se ex ore dicti Summi Pontificis habuisse vivæ vocis oraculo, cum esset Cardinalis, & idem Navar. loc. cit. notab. 7. num. 4. dicit contra Polydorum asse-

asserentem Bonif. VIII. fuisse inventorem dicti Anni Jubilæi, sed potius renovatorem, ait Nav: & introductorem, & hoc mihi persuadeo hac ratione, nam cum Ecclesia Dei fuerit ante per trecentum ferè annos sub tyrannide, & postea per multa sæcula bellis, hæresibus vastissimis, erat abolitum fortassis à memoria hominum hoc salubre institutum, & sic Bonif. VIII. singulo centesimo in *Extravag. 1. de pœnit. & remiss.* Clem. VI. singulo quinquagesimo, *Extrav. unigenitus.* Paul. II. & Sixtus IV. singulo vigesimoquinto, & sic deinceps perseveratur usque ad hodiernum; non præmittam dicere, me audivisse à Prælatiis fide dignis, quòd Gregor. XIII. qui aperuit Januam sanctam Anni Jubilæi, anno 1575. sæpius dixisse, se velle reducere annum Jubilæum singulo decimoquinto anno, & hoc fortassis rationabiliter, cum satis abbreviata, & debilitata sit humana vita, vide Sot. 4. 5. 21. *qu. 2. art. 1. col: 6.*

Ad secundum. Incipit à die Nativitatis, vel die Vigiliæ, ut habetur ex dictis *Extravag. inclusivè*, sed Nav. *loc. cit. notab. 24. n. 2.* dicit, quòd Greg. XIII. ita à primis vespèris inclusivè, cum ante vesp. aperiatur porta S. & tunc censetur aperiri thesaurus Ecclesiæ pro tanti muneris largitate.

Ad tertium. Respondetur, omnes indulgentiæ plenariæ, non autem aliæ gratiæ concessæ aliquibus locis, vel personis, ut notat Navar. *loc. cit. notab. 28. nu. 8. & notab. 33. nu. 2. & notab. 35. nu. 102.* nec aufertur potestas Or-

dinariorum, quæ eis competit à jure communi, nec de jure Conc. Trid. per *c. 6. sess. 24. de reform.* nec indulgentiæ temporaneæ, i. per tot dies. dubitatur hæc, quia dictum est, omnes Indulgentias plenarias suspendi per annum Jubilæum, non solum eo transacto, sed ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, ergo omnes Indulgentiæ, quæ sunt perpetuæ, non durant nisi per viginti quinque annos? Respondetur primò, ita se res habere, quia perpetuum etiam verificatur per decennium, ut patet vulgatis. Dices ergo, decipiunt tot Confraternitates, quæ putant se habere tot Indulgentias, ut Corporis Christi, Rosarii, Cruciatæ, Corrigatorum, Conceptionis, Trinitatis, Nominis Jesu, & aliæ quæ fuerunt concessæ à Summis Pontificibus. Respondetur secundo, quòd transacto Anno Sancto, Archiconfraternitates, quæ sunt Romæ, à quibus dependent omnes mundi confraternitates, ut plurimum tanquam graciæ, & Protectores, & Generales Regularium, adeunt summum Pontificem, & petunt earundem confirmationes, & sic confirmatis principalibus, confirmatæ censentur dependentes ab eis, per *regulam, accessorium, & subrogatus.* Dices, cur Summi Pontifices utuntur his verbis, Concedimus has in perpetuum valituras. Jam responsum est, quòd perpetuum verificatur etiam spatio viginti quinque annorum, & etiam non solemus dicere per octo dies perpetuos, ita Jo. Damas. de cantu Angelorum in sepultura Deiparæ per tres dies per-

petuos, in serm. de dorm. Deipara, sub finem. Secundò responderetur, quòd perpetuum dicitur elapso anno Jubilæi, cum Summi Pontifices facilius inclinentur ad confirmandas Indulgentias jam concessas in perpetuum à suis prædecessoribus, quàm temporarias, vel novas concedere, prout dixi in *ver. pensio*. Tertio responderetur, quòd suspenduntur solæ Indulgentiæ plenariæ extra Urbem, non urbanæ, sed cum dictum sit omnes ferè Indulgentias orbis Confraternitatum dependere ab urbanis, illis non suspensis, nec suspendi videntur dependentes ab eis, sed solùm illæ, quæ sunt concessæ extra Ecclesias Romanas, aliquibus locis particularibus, quòd licet Navar. videatur attingere *loc. cit. nu. 33. super verba, publicentur, num. 7.* tamen ita audivi practicari. Dices, ergo non suspenduntur Indulgentiæ plenariæ, extra Urbem, communicatæ ab Urbanis? Responderetur, quòd sic, durante Anno Sancto, & hoc rationabiliter, ad hoc ut Christi fideles majori cum devotione, & lucro adveant Romam, ad fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, & ad petram Ecclesiæ universalis. Vide Navar. *conf. 17. de poenit. & remiss.*

Ad quartum. Responderetur, quòd lucratur Indulgentia plenissima, pro cuius intelligentia est notandum, relictis aliis, quòd Indulg. est triplex, plena, seu plenaria, plenior, & plenissima. in Indulgentiis quotidianis, quæ vulgò plenariæ vocantur, lucratur plena, & est illa, per quam tollitur poena injuncta, vel injungenda pro peccatis con-

fessis, plenior est illa, per quam tollitur poena tota pro omnibus peccatis confessis, & etiam pro mortalibus non confessis debita: plenissima, per quam tollitur poena tota, debita pro omnibus peccatis etiam non confessis, etiam venialibus; ita Nav. *loc. cit. not. 9. nu. 3. & 4.* licet Sot. *loc. cit.* non admittat distinctionem hanc, sed dicit dici exaggerativè, quòd mihi non multum displicet, adeò quòd in Anno Sancto Jubilæo lucratur tertia, i. plenissima Indulg. videlicet remissio totius poenæ, pro omnibus peccatis lethalibus, etiam non confessis, etiam venialibus.

Ad quintum. Responderetur, ad lucrandum Annum Jubilæum, requiritur non solùm, quòd homo sit in gratia, sed ut actu confiteatur peccata sua, communicet, & visitet tot Ecclesias, tot vicibus, quor à summo Pontifice jubetur, & sic super quòd summus Pontifex jubet servari aliquid, illud omnino est servandum, alioquin non lucratur indulgentiam. Navar. *loc. cit. not. 19. per totum.* in lucrandis verò indulgentiis quotidianis, sive perpetuis, in quibus non dicitur de actu confessionis, vel communis, sufficit, ut sit in gratia, quòd potest fieri per solam contritionem.

Ad sextum. Responderetur, *ex eodem not. ab. 32. n. 4. vers. ex quo,* quòd qui incipit visitationem Ecclesiarum, & putat malè eas visitasse, potest repetere visitationem earundem, & qui benè semel visitavit, adimplevit omnia requisita, si vult iterum easdem peragere, potest iterum lucrari.

Ad septimum. Respondetur, quòd est discriminen inter Indulgentiam plenariam, & remissionem omnium peccatorum? Respondetur primò ex Nav. *loc. cit. nota. 8. nu. 3.* quòd se habet ut genus, & remissio peccatorum velut species. Secundò, quòd sunt idem, ut *Mar. c. 14. Cœpit jurare, & anathematizare*, sicut interdum dicitur in quibusdam Canonibus, & Bullis, excommunicamus, & anathematizamus, quamvis in hisce verbis alia possit esse interpretatio, vel quia ponitur exaggerativè, vel quia convertitur, & pro vel, sive substantivum cum adjectivo, ut indulgentia plenaria sit adjectivum, & remissio peccatorum substantivum.

Ad octavum. Respondetur ex eodem *loc. cit. notab. 1. super ver. durante, n. 38. & eod. super verbo, consequuntur*, ubi dicitur, quòd potest quis visitare Ecclesias determinatas, in verbo, & finitâ visitatione confiteri, & communicare, & tunc lucratur Annum Jubilæum, & si hoc non fecerit in Urbe, sed tantum Ecclesias visitavit, & post regreditur in patriam suam, habet totum annum illum pro spatio ad confitendum & communicandum, in tantum, quòd si ultimo anni die confiteatur, & communicet, tunc lucratur Indulgentiam anni Jubilæi, quæ doctrina licet si sit vera, ut à simili dixi, *in ver. Indulgentia*, ex *Sot. in praxi mea poenit. c. 10. q. 31.* tamen videtur satis larga. Denique sic res se habet, quia in materiis istis moralibus, potius largè, quàm strictè proceditur, hoc tamen fallit primò in secundo anno, quando annus Jubilæus

fit extra Urbem. nam in multis conceditur Jubilæum pro uno mense, alibi pro sex, & sic dico, quòd quis habet tempus per totum spatium mensis, vel sex mensium ad confitendum, & communicandum, adimpletis prius tamen adimplendis. fallit secundò, nisi aliter Summus Pontifex statuerit, ut verbi gratia, accedentes ad Urbem, visitare habeant tot Ecclesias, tot vicibus jejunare, tot diebus confiteri, & communicare in Urbe, & finitâ visitatione, quia tunc ibi omnia essent adimplenda, aliàs non lucraretur indulgentia, vide *Navar. notab. 19. num. 11. & gl. 9. in d. Extravag. 1. de poenit. & remiss. & c. odia.* quia sumus in favorabilibus, & *Nav. loc. cit. notab. 16. n. 6. Sot. 4. sent. dist. 21. q. 2. ar. 3. col. 4.* Hæc volui attingisse pro nunc breviter, sperans Deo adjuvante me facturum peculiarem tractatum de Anno Sancto Jubilæo.

ANGARIA, SEU PERANGARIA.

Primò, quæ dicantur angaria, & perangaria, vide *Innoc. in c. non minus, nu. 3. de immun. Ecclesi.*

Secundò, an Ecclesia teneatur ad angaria, & perangaria, vide eund. *loc. cit. num. 4. & 7.* & *Afflict. in constit. just. cultores, notab. 5. num. 5.* ubi dicit, nec Ecclesiani, nec Clericos possunt sustinere Angariam.

* * *